

Nostre Ideal

PUBLICACIÓ DE CULTURA

Redacció i Administració:

Jaume I, 98

Número solt 15 cts. — Subscripció
anual 1'50 ptes. — Subscripció men-
sual amb dret als sorteigs de llibres
1 pta.

Dels treballs publicats en són
responsables llurs autors

Socials

En aquests darrers dies ha commogut fortament l'opinió catalana l'actitud demagògica en què, influenciats per l'agitador Companys i companyia, s'han col·locat els rabassaires i parcers de Catalunya.

Nosaltres, defensors del dret a la propietat privada com a únic mitjà que és insubstituïble per a estimular la producció, l'estalvi i el progrés, acceptem les limitacions a aquest dret que el bé de la comunitat imposi i així que com a contraris del liberalisme econòmic absolut creiem que la llei ha d'impossibilitar els jornals de fam que a voltes resulten del lliure joc de l'oferta i la demanda de braços, creiem també que la llei pot regular, en bé del comú, l'organització social de l'explotació de la terra.

A lo que no veiem que hi hagi dret, però, és a donar disposicions que, com els dos darrers decrets sobre agricultura, tinguin totes les apariències d'ésser fetes més en vistes a fer veure que es compleixen prometes fetes amb lleugeresa en període electoral que no pas dictades ponderant bé els bons o mals resultats que en la seva aplicació pràctica en pot resultar.

Com ha dit el Sr. Macià, els dos darrers decrets agraris són poc clars i heus aquí perquè en aquests dies han portat tants disgustos a totes les comarques vinyateres catalanes. Tothom els ha pogut interpretar al seu gust.

Sortosament el Governador Sr. Anguera i la Generalitat ens han dit, per a evitar i per a solucionar el conflicte un cop esclatat, com al seu entendre calia interpretar aquestes disposicions que era entregant al propietari lo de consuetud havent d'estar aquest a les resultes

de les demandes al Jutjat de revisió d'arrendaments.

El Govern de la Generalitat, instigat semblbla pel Sr. Anguera de Sojo, ha sabut posar les coses al seu lloc i ha prestat amb això un gros servei a l'agricultura catalana restablint al camp la pau i l'harmonia.

Contrasta amb aquesta actitud la propaganda demagògica portada a cap per alguns polítics i per alguns alcaldes que avui pel lloc que ocupen podrien i deurien, en lloc de desprestigi, vetllar pel principi d'autoritat que és la inversa del que han fet: fomentar l'anarquia. Ningú més que les autoritats han de fer entendre a tothom que ningú té dret a fer-se la justícia per la seva mà, apropiant-se de béns d'altres per la sola pretensió de que els poden pertànyer.

Si hi ha hagut agitació entre els pagesos tampoc han estat ben tranquils els industrials.

El sindicalisme anarquista de Barcelona plantejà una vaga revolucionària que s'estengué també, entre altres poblacions, a Mollet. L'energia i la tàctica del Sr. Governador l'ofegà aviat, a quin resultat contribuí no poc el fet d'haver-se ja donat compte el poble de quina és la veritable finalitat d'aquesta mena de sindicalisme que no és altra que provocar una misèria general per a que desesperades les masses, implantessin en un va-i-tot, el comunisme llibertari que a tots ens hauria de fer, estiguem-ne convençuts, desgraciats.

De resultes d'aquesta vaga, per a exigir que fossin castigats uns individus que a Mollet no volgueren secundar-la prou, en la nostra vila se n'anava a plantejar una altra. Vetllant pel bé de Mollet, per a que uns centenars de famílies molletanes no poguessin quedar sense recursos, les autoritats locals l'han impossibilitada. No podien permetre que un grup irres-

ponsable pertorbés així la vida de la nostra població.

Per a privar-la ha vingut més guàrdia civil i veient aquesta seria oposició, semblant a la dels temps de la monarquia, els sindicalistes anarquistes es queixen que els republicans els han enganyat. Qui recordi les campanyes electorals d'aquests, en les quals tot era ben dit si podia engrescar les masses i en les quals es donava tota la raó als sindicalistes contra els que aleshores exercien l'autoritat, no estranyarà gens ni mica que ara aquests darrers es creguin enganyats.

JOSEP SANS I ROSSELL.

S'inicia una rectificació de criteri?

Sembla que s'entra en un període en què el bon sentit torna a imposar-se en gran nombre de persones d'entre les moltíssimes que, deixant-se portar per l'exaltació produïda per falagueres promeses de grans milloraments socials i prosperitats per a tothom fetes per mitjà del míting i del periòdic, havien arribat a creure que el canvi de règim polític portava en si un canvi absolut en tots els ordres de la vida: costums familiars i de societat; normes de treball; sistema econòmic; formes de mantenir la tranquil·litat pública; manera d'interpretar la llibertat individual, etc., etc.

La gran propaganda que determinats sectors polítics i socials havien fet d'algun temps a n'aquesta part i que segueixen fent encara, no estranya que produeixin els efectes que comencen a esverar i que de no deturar-los, portaran inevitablement al país a la ruïna completa.

Afortunadament, alguns dels mateixos propagandistes de les teories que han de portar la felicitat a tothom, en vista dels resultats negatius que es comencen a tocar, fent *marxa enrera*, demanen cordura i recomanen a les masses obreres que s'esperin en demanar noves millores, perquè l'economia general del país i l'estabilitat de la República no permeten gaires sotragades, i volent demanar masses coses en un curt espai de temps, pot portar al país a la ruïna, i la República al fracàs, com succeí amb la primera.

Que gran part de la gent no veu les coses

tant clares com hom ha volgut pintar-les sota un marc enlluernador, ho dona a comprendre per un cantó la indiferència que un sector de l'opinió dona ja a les disposicions emanades d'aquells propagandistes i teoritzadors, i per altre, un descontentament general que ha vingut traduïnt-se quasi en una mena de rebel·lió a les ordres de conducta i procediments que s'utilitzaven a la primeria.

Davant la possibilitat d'una imminent catàstrofe econòmica que devastaria tota la indústria del país, els obrers, lluny de secundar vagues proposades, renuncien a aquests projectes, donant-se perfecte compte que dificultant en moments tan crítics la vida del treball, fóra negar-se els mitjans per a llur propi sosteniment.

Han vist ben clar que aquelles teories no passen d'ésser unes teories molt boniques d'exposar als ulls de la gent, però si dissortadament arribessin a ésser posades en pràctica, el seu resultat fóra nefast per a tothom.

Prou veuen, com en totes les èpoques s'ha vist, que aquesta mena d'idealistes senten llur més pregon afany, no pas en procurar el benestar dels altres, sinó, cosa molt lògica donat el caire de les seves doctrines, en avantposar el propi al del proïsme.

No han deixat tampoc d'apreciar com les calúmnies i insídies han quedat totalment esfumades al mirar la diàfana transparència de la veritat.

L'opinió va adonant-se que tot quant se li havia infiltrat respecte a les fantasioses i esplèndides promeses de benestar i gaubança suraven damunt l'error, o millor, damunt la malícia d'uns projectes de trasbalsament portadors de malestar i sembradors de misèria.

Gràcies precisament a la ràpida explanació d'aquells funestos projectes i procediments i al no per cert exemplar comportament dels directius, com públicament ho esmenta tota la premsa barcelonina, la gent ha pogut a temps donar-se compte de l'error, i sembla que s'inicia ja un nou camí a seguir, una rectificació de criteri, un allunyament del malestar.

Reflexions

Pels seus grans coneixements econòmics ha estat demanat pels elements catalans que ha Madrid treballen per l'aprovació del nostre Esta-

tut el concurs de Josep Maria Tallada, ex-candidat regionalista en les darreres eleccions a Corts Constituents, per a que ajudi a una resolució satisfactòria per a Catalunya de la part econòmica, el punt més difícil de la nostra demanda d'autonomia.

No cal dir que el nostre amic s'ha posat gustosament desseguida al servei de la nostra terra, però ¿no hauria estat més honrós i profitós per a Catalunya, que en lloc de tantes nullitats, el poble català l'hagués enviat a les Corts? I, en aquests moments en què s'han de ben fonamentar les finances de la nostra Generalitat, si l'autonomia ha de significar progrés per a Catalunya, no hi haurien fet un bon servei els senyors Cambó i Ventosa?

Recordi's que no fa molt la Societat de Nacions va cridar al senyor Cambó per a resoldre assumptes financers i que en el breu temps que el senyor Ventosa ocupà el ministeri d'Hisenda la pesseta pujà uns quatre enters amb relació a la lliura esterlina.

* * *

Avui, pel bé de Catalunya i pel bé d'Espanya, hem de desitjar que Déu salvi la República. Trobem, però, que férem bé, en temps de la monarquia, en no esperar masses coses bones, d'un canvi de règim. Hi ha més gent que en altre temps en vaga forçosa, hem vist la lliura esterlina a més de 60 pessetes; hi han vagues a dojo; sofrim una crisi que espanta; s'ha tingut de declarar en diferents llocs l'estat de guerra; són innombrables les víctimes de les topades entre la força pública i gent revoltosa i entre ciutadans; els atracaments i robatoris estan de moda; hi hagué candidats a qui la plebs privà de fer la seva propaganda electoral; s'apujen molts articles; s'han suspès illegalment periòdics; s'han anul·lat eleccions municipals per haver sortit triomfants elements contraris, etc., etc...

Hem de procurar tots que d'aquí endavant la República doni més bons resultats.

Sorteig per als nostres subscriptors

DEU PREMIS

Tindrà lloc el tercer diumenge del mes de octubre, dia 18, prenent per base els rebuts de subscripció del mes de setembre.

PREMIS

Primer i segon: «Argelaga florida», per J. Roig Raventós.

Tercer i quart: «L'elefant blanc robat», per Mark Twain.

Cinquè i sisè: «Romeu i Julieta», per W. Shakespeare.

Del setè al desè: «La Punyalada», per M. Vayreda.

El sorteig del dia 20 d'aquest mes donà el següent resultat:

Primer i segon: Núms. 49 i 56. Tercer i quart: Núms. 45 i 47. Cinquè i sisè: Núms. 1 i 11. Setè i vuitè: Núms. 21 i 32. Novè i desè: Núms. 30 i 22.

NOTICIARI

Les Corts Constituents estan aquests dies discutint la part de la Constitució que fa referència a les autonomies regionals.

Aquests articles de la llei fonamental de la República, encara que de caràcter general, són del màxim interès per a Catalunya puix que fiten els límits de les autonomies, tant en intensitat com en extensió, i si fossin aprovats tal com figuren en el projecte de la Comissió dictaminadora, resultaria després anti-constitucional i fóra difícil de fer aprovar l'Estatut català.

Amb una esmena del Sr. Alcalà Zamora, avui bon amic de la nostra terra, s'ha volgut corregir a favor nostre aquest projecte, però per oposicions aquesta ha hagut d'ésser retirada i se n'ha presentat una de semblant convinguda en una reunió de caps de minoria.

Aquesta però conté un article 19 que seria l'adulteració de l'autonomia. Per ell el Parlament de Madrid podria donar la pauta a les nostres lleis quan li semblés que així convingués als interessos generals espanyols.

En els serveis que es traspassin a les regions l'autoritat d'aquestes ha d'ésser absoluta.

Segons notícies rebudes aquesta matinada la sessió nocturna que s'estava celebrant era apassionada. Es diu que els parlamentaris catalans han estat a punt de retirar-se. A Espanya però li convé tant resoldre el problema català que esperem que el bon criteri s'imposarà i es reconeixeran a Catalunya els seus drets.

Déu vulgui que així sigui.

Ha estat nomenat Secretari efectiu del nostre Ajuntament el Sr. Nicolau Godina, ajudant que era del de l'Ajuntament de Granollers.

Gaseoses i Sifons

CREUS

Són les millors

Acadèmia NINOU

Director: EMILI NINOU, Mestre Superior

Professorat titular, competent i especialitzat

Taquiografia / Mecanografia
Teneduria / Correspondència / Francès / Anglès /
1.ª ensenyança / Dibuix

Mercès al mètode que he adquirit amb la iniciativa, reflexió i experiència, obtinc en l'ensenyança resultats sorprenents

Plaça de la República, 11

MOLLET

Col·legi de Sant Jaume

Classes de nit i a hores convingudes

Berenguer III, 198 (Can Petit)

Director: Jaume Tosquella

URALITA

MADRID

Plaça Salesas, 10

BARCELONA

Plaça A. López, 15

Teules de 2'50 m. i de 1'85 m. per 1'14 m.

Teules de 1'20 m. llarg per 75 cm. ample

Canons per a desafguar des de 6 fins a 25 cm. diàm.

Canalons per a recullir aigües, de varies amplades i llargades

Dipòsits des de 60 fins a 1000 litres de cabuda

Exigiu sempre la marca de garantia

URALITA que porten totes les planxes

Agència i Magatzem de Mollet
Ociavi Tapias * Jaume I, 76 i 82

Xarop Hipofosfats

FOZ

De bon gust i resultats immillorables

Els adobs i matèries per a fer-ne de la casa

«Abonos Espinás, S. A.»
els trobareu a

CAN VILARROSAL

Hostal «LA MARINETTE»

Granja / / Cafè - Bar Centre d'Esports

Salvador Llavina

P. Mercadal - Tel. 40

MOLLET